

Onderschat nut

Vóór je iets weggooit, stel je jezelf de vraag: voegt deze oude melkbus iets toe aan mijn levensvreugde? Kan ik hem schoonmaken, poetsen, verven of een nieuwe bestemming geven? Alles heeft ooit een doel gediend. Wat is ervoor nodig om weer van je oude melkbus te gaan houden? Enige introspectie kan de reden onthullen of stimuleren waarom je hem ooit hebt aangeschaft.

Het antwoord ligt in het tegenovergestelde

Als je te maken hebt met disharmonie, chaos en verwarring, is het pad van de minste weerstand zelden zichtbaar. Aanvaarding van wat er gebeurt is uiterst moeilijk te vatten, laat staan vast te houden. Een manier om een blik te werpen op wat de waarheid van iets kan zijn, is kijken waar je dat niet hebt gedaan. Wat weiger je te zien? Welke mogelijkheid zou je van streek maken als je die erkent? Daarin ligt de sleutel tot de antwoorden die je zoekt.

NIETS IS BLIJVEND

Als alles eeuwig bestond, hadden we niets om over te rouwen en vierden we nooit meer vreugde of succes.

Ups en downs zouden er niet meer toe doen, als ze al bestonden. Troost vinden in de diepte van de eindeloosheid kan, ook al lijkt het eng, zijn als zeilen op een rustige zee waarbij je tevreden je glas heft en proost op de zonsondergang aan het einde van de dag. De reis is de bestemming en er komen is de helft van het plezier.

LIEFDE

Er zijn net zoveel woorden voor deze heilige ervaring van affectie, genegenheid en toewijding als er voor sneeuw zijn. En iedere dichter weet dat er niets mooier is dan verliefd worden terwijl het zachtjes sneeuwt. Gezien het temperament van liefde in al zijn vormen kunnen we onze beleving van liefde vergelijken met een ontmoeting met wabi sabi. We worden vaak aangemoedigd om de schoonheid te zien in het ochtendkapsel van je partner, de zachte marshmallowkern in een misvormd omhulsel, of het gevoelige innerlijke kind dat rustig uitgaat van geruststelling achter een façade van volwassenheid.

PROCES

Begin noch einde is waarneembaar. Zo staan wij natuurlijk met lege handen. Wabi sabi is het proces van processen en de klok is tijdloos en loopt maar door, of we het nou willen of niet. Als we willen gaan zwemmen, moeten we onze voeten nat maken, maar dat is niet het enige. Vingers opsteken in de les is net zo normaal als wijde pijpen bij discodansen. Elke poging om te definiëren of te beschrijven wat je ziet bungelen aan het einde van de eb-en-vloed-jojo leidt alleen maar tot meer dubbelzinnige vragen. Een proces is onvoorspelbaar.

